

Isten Szavától fűtött szív: együtt lélegezni a Szentírással

Isten Szavától fűtött szív: együtt lélegezni a Szentírással

2017.07.04.

Az Evangéliumokban láthatjuk, hogy Jézus megszólalásai alkalmával gyakran utal a Szentíráásra. Egy alkalommal világosan beszél isteni mivoltáról és arról is, hogy ő egy az Atyával (Vö. Jn 5,19). Sokakat zavarba ejtett beszéde és megbotránkozva fogadták szavait.

Jézus így szólt hozzájuk:

„Vizsgáljátok az írásokat, hiszen azt tartjátok, hogy bennük találtok örök életet. Éppen azok tanúskodnak rólam. Ti azonban nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.”

(Jn 5,39) A Jézus ajkairól szálló tanítás kihívás elé állította őket és megpróbálta buzgalmukat, mellyel atyáik hitét védték, mivel még nem voltak a kellő okosság birtokában; még fel kellett készülniük arra, hogy magától Istentől befogadhassák a „teljes igazságot” (Jn 16,13): az élő igazságot, a személyyé lett igazságot, aki Jézus Krisztus. Az Egyház ezért buzdít minden keresztényt, hogy mélyüljön el „Jézus Krisztus fölséges ismeretében (Fil 3,8) a Szent Szövegek gyakori olvasása által.”[1].

Az Opus Dei Prelátusa arra hív minket, hogy tekintetünket irányítsuk még inkább „Jézus Krisztus személyére, akit meg akarunk ismerni, akivel foglalkozni

akarunk, akit szeretni akarunk” [2]. Ahogy Szent Jeromos mondta: „mert aki nem ismeri a Szentírást, nem ismeri Jézus Krisztust” [3], A Szentírás annak megfelelően tud nagyobb szerepet betölteni életünkben, ahogyan a keresztény élet megélésében fejlődünk, míg egyszer csak, egy bizonyos pont elérése után „az Evangéliummal, Isten szavával kezdünk el együtt lélegezni”[4]. Ha a Szentírás „az egész teológia lelke”[5], gondolataink és egész életünk központjának is kell lennie. A Szentatya nagyon szemléletes módon tesz fel néhány igen elgondolkodtató kérdést: „Mi lenne, ha úgy használnánk a Bibliát, ahogy a mobiltelefonunkat? Ha mindig magunkkal hordanánk, legalább egy zsebméretű Evangéliumot? Mi történne akkor? Ha visszamennénk érte, amikor ott felejtjük valahol: „nincs nálad a telefonod” – „oh!”-, „nincs nálam, visszamegyek megkeresni”; ha

naponta többször is kinyitnánk; ha Isten üzeneteit, melyeket a Biblia tartalmaz, úgy olvasnánk, ahogy a telefonon kapott üzeneteinket. Mi lenne akkor?”[6].

A Szentírásból élni

Szent Pál írja az efezusi egyház élén álló Timóteusnak: „Gyermekkorod óta ismered a Szentírást: az képes arra, hogy a Krisztus Jézusba vetett hit által az üdvösségre oktasson téged. Minden Istentől sugalmazott Írás hasznos a tanításra, az intésre, a feddésre, az igaz életre való nevelésre, hogy Isten embere tökéletes és minden jócselekedetre kész legyen.” (2Tim 3,15-17) Az apostol, ha a görög szöveget nézzük, szó szerint azt mondja, hogy az Istentől származó ember – aki az ő szavából él – arra rendeltetett, hogy cselekedjen: már rendelkezik a szükséges feltételekkel ahhoz, hogy apostolként éljen. A zsoltáros még

nyíltabban fejezi ezt ki a 119. zsoltárban, mely önmagában egy kiterjedt elmélkedés Isten szaváról: „Jobb nekem a te törvényed, mint ezernyi arany és ezüst.” (Zsolt 119,72)

Jézus arra hív minket, hogy azonosuljunk vele, hogy benne éljünk; és vár minket „a Kenyérben és a Szóban”[7]ahogy Szent Josemaría gyakran mondta: csöndes és hathatós jelenlétében az Eucharishtiában, és az Atya részéről mindig nyitott párbeszédben, az imádságban. Ennek a párbeszédnek – noha az szólhat hétköznapi életünk megannyi történéséről – a középpontja a Szentírásban található. Ilyen volt Jézus imádsága is: mélyen Isten szavaiban gyökerezett; és a mi imádságunknak is ilyennek kell lennie. „Mikor a Szent Evangéliumot kinyitod, gondold meg, hogy amiről ott szó van – Krisztus tetteit és szavait – nem csupán tudnod kell, hanem élned is.

Mindent, minden egyes előadott szakaszt azért gyűjtötték össze, részletről részletre, hogy te megtestesítsd életed konkrét körülményei között. – Az Úr meghívott minket, katolikusokat, hogy közelről kövessük Őt, és ebben a Szent Szövegben megtalálod Jézus Életét; de meg kell benne találnod a magad életét is. Te is meg fogod tanulni feltenni azt a szeretetteljes kérdést, amit az Apostol: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?...” – Isten akaratát! – fogod hallani ellentmondást nem tűrő módon lelkedben. Vedd hát naponta az Evangéliumot, olvasd, és élj szerinte, mint konkrét vezérfonal szerint. – A szentek így tettek.”[8].

«*Viva lectio est vita bonorum*»[9], – mondta Nagy Szent Gergely: a szentek élete a Szentírás élő olvasata; megtestesült olvasmány, mely gesztusokban, szavakban, cselekedetekben mutatkozik meg. Ha

az egyházatyák szerint a megtestesüléssel Isten igéje „lerövidítette önmagát”[10], akkor a szentek életében is Krisztus „rövidítette le önmagát”: Isten Szava kicsiny lett, hogy majd művei és szavai által az egész világra kiterjedjen. Ahogyan a történelemben egymást követik a keresztények nemzedékei, úgy „a nap továbbadja a szót a másik napnak, az éj jelenti a hírt az éjnek (...), a hír mégis terjed szerte a világon, a szózat elhangzik a föld határáig.” (Zsolt 19, 3; 19, 5) Ahogy XVI. Benedek írta, „nem véletlen, hogy az Egyház történelmét meghatározó nagy lelkiiségek kifejezetten a Szentírásra való hivatkozásból fakadtak.”[11]:ez az életerő, mellyel az Egyház nagy fájának ágai növekednek „a Szentlélek erejéből” származik. (Róm 15,19) „A Lélek ugyanis mindent átlát, még Isten mélységeit is.” (2Kor 2,10) Ez történik a személyes megtérések és azon megannyi élet

esetében is, melyeket a mély és hétköznapi szentség jellemez, és ugyan elrejtve élnek a történelemben, de erőteljesen fejtik ki benne hatásukat, olyan módon, melyet csak Isten ismer: „Az Egyház tele van ismeretlen szentekkel” [12]. Ők mind az Írásból táplálkoznak: mert az ember nem csak kenyérrel él, hanem még inkább „minden igével, mely Isten ajkáról való” (Mt 4,4)

Isten Szavaiban gazdagabban

Ahhoz, hogy Isten szava lelkünk táplálékává változzon, a befogadás módját is alakítanunk kell magunkban. Akkor is, ha nem is értjük egészen pontosan, mit akar nekünk mondani Isten. Minden bizonnyal az apostolok is csak keveset értettek meg Krisztus eucharisztikus beszédéből Kafarnaumban, Péter mégis ezt mondta mindenki – beleértve minket

is – nevében: „Uram, kihez menjünk?
Neked örök életet adó igéid vannak.”
(Jn 6,68) Mária sem értette mindig,
amit Jézus mondott és tett, mégis
hallgatta őt és elmélkedett szavain:
„Szavait anyja mind megőrizte
szívében.” (Luk 2,52)

„Mindannyian tudunk ezen a téren
egy kicsit fejlődni”- mondja Ferenc
pápa, „Isten Szavának jobb
hallgatóságává tudunk válni, hogy
saját szavaink helyett Isten
Szavaiban legyünk gazdagabbak.
Hogyan lehetne Istenről beszélni, ha
előtte nem nyitottuk meg szívünket
és csendben nem vettük fontolóra
Isten Szavát? (...) Az édesapák és az
édesanyák – akik a gyermek első
nevelői – hogyan tudnak úgy nevelni,
ha Isten Szava nem világítja meg
lelkiismeretüket és
gondolkodásmódjukat, és
cselekedeteiket nem ugyanez
határozza meg? Valamint minden
hitoktató és nevelő: ha az ő szívüket

nem Isten Szava hatja át, hogyan tudnák mások – a gyermekek, a fiatalok és a felnőttek – szívében az Isten iránti vágyat feléleszteni? A Szentírást nem elég olvasni, valóban figyelniük kell arra – a befogadásra törekedve –, amit Jézus benne mond [13]. Ha a befogadás készségében – mely a Szentírás tanulmányozásából és a lelkiolvasmányokból is táplálkozik – növekedni igyekszünk, egyre inkább mondhatjuk mi is Jeremiás prófétával: „Ha szavaim elém kerültek, csak úgy nyeltem őket, kedvem telt szavadban és öröme szívemnek.” (Jer 15,16)

A Szentírás olvasásához és a rajta való elmélkedéshez időre és nyugalomra van szükség. „Jó dolog Isten jelenlétében, a szöveg nyugodt olvasása közben feltenni például ilyen kérdéseket: „Uram, mit mond nekem ez a szöveg? Mit akarsz megváltoztatni az életemben ezzel az üzenettel? Mi zavar engem ebben a

szövegben? Miért nem érdekel ez engem?” Vagy: „Mi tetszik benne? Mi ösztönöz ebben a Szóban? Mi vonz benne? És miért vonz?”[14].

Amikor egy előadáson, egy óra keretében vagy egy szentbeszédben a Szentírást idézik, a hallgatóság akkor hálás, ha a rá való utalás nem csupán díszítő elem vagy ürügy arra, hogy egy témáról beszéljünk. A Szentíráásra való hivatkozás arra szolgál, hogy megalapozza és beragyogja fényével, amiről szó van, és a szent szöveg annak „melegét” ölti magára, aki azt tanulmányozta és ésszel és szívvel átélmélkedte. Mindemellett Jézus csendjeit is meg kell hallanunk. „Az Evangéliumból tudjuk,”- írta nemrég XVI. Benedek, emeritus pápa, hogy Jézus gyakran töltött éjszakákat egyedül „a hegyen” imádságban, Atyjával való párbeszédben. Tudjuk, hogy Jézus szavai a csendből eredtek és csak a csendben tudtak érlelődni. Ebből

következik, hogy szavait akkor tudjuk megérteni, ha mi is belépünk az ő csendjébe: ha megtanuljuk hallgatni őt, mikor a csendből szól hozzánk. Jézus szavainak értelmezéséhez bizonyosan szükséges a történeti háttér ismerete, mely segít megérteni az adott pillanat körülményeit: a korszakot, a nyelvezetet. Azonban önmagában ez nem elegendő ahhoz, hogy az Úr üzenetét valódi mélységében értsük meg. Aki napjainkban az egyre bővülőbb körű evangélium-kommentárokat olvassa, végül könnyen csalódhat. Sokat megtanulhat az adott korszakról, megismerhet hipotéziseket, mindez azonban egyáltalán nem segíti őt hozzá a szöveg megértéséhez. Végül az az érzése támadhat, hogy valami nagyon lényeges hiányzik a szavak mögül: belépni Jézus csendjébe, ahol szavai születnek. Ha nem tudunk belépni ebbe a csendbe, a szavakat csak a felszínen tudjuk meghallani,

és valójában nem fogjuk őket megérteni” [15]. **Szent Josemaría példáj**

„Az összes szentek olyanok, mint az Isten Szavából sugárzó fényesség egy-egy sugara” [16]. A Műben az Evangélium különleges fényt kap Szent Josemaría tanításai és meghatározó tapasztalatai által. Lépünk be úgy Jézus életébe, ahogyan ő tette: mi vagyunk József, Simeon, Nátánael, Cirenei Simon, Mária Magdolna... és mindenek felett maga Krisztus; legyünk mi is fiúk a Fiúban. A mondás szerint: ha halat adsz az éhezőnek, csillapítod az éhségét, mégis többet ér, ha megtanítod őt halat fogni. Ezt teszi Szent Josemaría is: nem csupán szövegmagyarázatokat ad nekünk, hanem megtanít minket arra is, hogy hogyan olvassuk a szent szöveget: mint egy gyermek, tűnődve szavain. Szent Josemaría iránymutatásai segítenek elmélyülni az

Evangéliumban, valamint hogy jobban megértsük azt a szellemet, melyet Isten rábízott, s mely „régibb, mint az Evángélium és új, mint az Evángélium.”[17].

Ezért kezdődnek például bizonyos keresztény képzési alkalmak az Evángélium felolvasásával és rövid magyarázatával, és a Mű központjaiban ezért zárul a nap az aznapi Evángélium egy részletének rövid kommentárával. Szent Josemaríanak már 1933-ban volt egy gyűjteménye, mely az Újszövetség 112 szövegrészletét tartalmazta rövid jegyzetekkel ellátva. A gyűjtemény nyolc kis kézzel írott füzetből állt, melyeket így vezetett be: „Az Újszövetség többször átemlékedett szavai” [18]. Talán mindannyiunknak van egy ilyen gyűjteménye, papírra vagy talán a lelke mélyére írva: Jézus szavai, gesztusai, jelenetek vagy párbeszédok, melyek a maguk

kifejező voltukkal beszélnek hozzánk. Különleges fény által megvilágított részletek, melyeket olvastunk vagy hallottunk valamikor. Nem kötődnek szükségszerűen valamilyen rendkívüli élethelyzethez ezek a szentírási részletek, talán az adott pillanat, az akkori lelkiállapotunk vagy valamilyen egyéb körülmény tette számunkra különlegessé őket... Talán válaszként szolgáltak egy kérdésben vagy megleptek minket, esetleg biztosságot adtak egy adott helyzetben. Megerősítettek minket a hitben, az úton, amelyen járunk, vagy a Szeretetben. Nagyon sokat adhat nekünk, ha ügyelünk az Evangélium olvasásának személyes, bensőséges módjára, talán az egyházi évkört követve; az Újszövetség egy-egy verse elmélkedésünk tárgya lehet a nap folyamán, s ez segíteni fog nekünk megélni Isten jelenlétét. A Szűzanya kísér minket az úton, mely Krisztus megismeréséhez vezet és

melyen olyan közelről követhetjük az Urat, mint az első tizenkettő [19]: „Mária, odafigyelés és hallgatás asszony, nyisd meg füleinket, hogy meghalljuk fiadnak, Jézusnak Szavát a világ ezer meg ezer szava között (...). Mária, elhatározás asszonya, világítsd meg elménket és szívünket, hogy hezitálás nélkül tudjunk engedelmeskedni fiad Szavának (...). Mária, tettek asszonya, segíts, hogy kezünkkel és lábunkkal sietve forduljunk mások felé, hogy elvigyük hozzájuk a te fiad, Jézus szeretetét és az Evangélium fényét – miként azt te teszed – az egész világnak” [20].

Guillaume Derville

* * *

---

[1] A II. Vatikáni Zsinat Dei Verbum kezdetű dogmatikus konstitúciója az

istenti kinyilatkoztatásról (1965. november 18.), 25.

[2] F. Ocáriz lelkipásztori levele (2017. február 14.), 8.

[3] Szent Jeromos: *Comentariorum in Isaiam*, Prológus (24, 17)

[4] F. Ocáriz lelkipásztori levele (2017. április 5.)

[5] A II. Vatikáni Zsinat Optatum Totius kezdetű dekrétuma a papképzésről, (1965. október 28.), 16.

[6] Ferenc pápa: Angelus (2017. március 5.)

[7] Szent Josemaría: *Krisztus előttünk jár*, 122.

[8] Szent Josemaría: *Kovácsútzhely*, 754. pont

[9] Nagy Szent Gergely: *Moralia*, 24,8,16: 76, 295.

[10] Vö. XVI. Benedek: *Verbum Domini*, apostoli buzdítás (2010. szeptember 30.), 12.

[11] XVI. Benedek: *Verbum Domini*, 48.

[12] Ferenc pápa homíliája a Szent Márta-házban (2017. május 11.)

[13] Ferenc pápa beszéde (2013. november 24.)

[14] Ferenc pápa: *Evangelii Gaudium*, apostoli buzdítás (2013. november 24.), 153.

[15] XVI. Benedek: Utószó R.Sarah *La force du silence* c. könyvének második kiadásához (Fayard, 2016; Ignatius, 2017)

[16] XVI. Benedek: *Verbum Domini*, 48.

[17] Szent Josemaría: *Levél* (1932. január 9.), 91. (Idézi E. Burkhardt – J. López in *Vida cotidiana y santidad en*

la enseñanza de San Josemaría, Rialp, Madrid 2010, vol. I, p. 17.)

[18] Vö. Francisco Varo: *Szent Josemaría Escrivá de Balaguer: „Palabras del Nuevo Testamento, repetidas veces meditadas. Junio – 1933.*, in *Studia et Documenta* 1 (2007) 259-286.

[19] Vö. Szent Josemaría: *Isten barátai*, 299.

[20] Ferenc pápa: *Imádság Máriához* (2013. május 31.)

---

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hu-hu/article/isten-szavato-l-futott-sziv-egyutt-lelegezni-a-szen/> (2025.03.27.)